

9/6 Onsdag - Mission i Makedonien (Stott)

På natten hade Paulus en syn; en makedonier stod där och

bad honom: ”Kom över till Makedonien och hjälp oss.”

Apostlagärningarna 16:9 {biblink} Det mest anmärkningsvärda med Paulus andra missionsresa är att den goda säden nu för förs

gången sprids i europeisk mylla. Lukas berättar för oss om Paulus syn eller dröm, i vilken en makedonisk man vädjar om hjälp.

Somliga har antagit att han inte är någon annan än Lukas själv, som Paulus just hade träffat och vars närvaro bekräftas av detta

det första av hans ”vi”-avsnitt. I samband med vistelsen i Filippi berättar Lukas för oss om tre intressanta

nyomvända. Den första var Lydia, en förmögen affärskvinna från Thyatira, i vars hus församlingen senare brukade mötas. Den

andra var en anonym slavflicka som skaffade sina ägare goda inkomster genom att spå människor. Och den tredje var den

romerske fångvaktaren, som frågade vad han måste göra för att bli frälst. Det är svårt att tänka sig tre mer olika personer.

Rasmässigt, socialt och psykologiskt är de som tre olika världar. Ändå förenades de i Kristus, även om vi av Paulus uppmaninga

till enhet i hans brev till filipperna kan ana vissa motsättningar i församlingen. Från Filippi reste missionärerna söderut till

Thessalonike, huvudstaden i den romerska provinsen Makedonien. Under tre sabbater i följd resonerade Paulus med

folket där utifrån Skriften och förklarade och bevisade att Messias måste lida och uppstå från de döda. Därefter förkunnade han

Jesus genom att berätta om hans födelse, liv, död och uppståndelse. Slutligen lade han ihop två och två och identifierade

historiens Jesus med Skriftens Messias och sa: ”Messias...är just denne Jesus som jag förkunnar för er” (Apg

17:3). Mer skeptiska judar drog snart igång ett upplopp, och missionärerna måste smugglas ut ur staden nattetid. De

fortsatte då till Beroia. Lukas berättar genast för oss att folket där var mycket mer vidsynta än thessalonikerna på så vis att de

forskade dagligen i skrifterna för att se efter om Paulus talade sanning. En viktig aspekt av de båda vistelserna i

Thessalonike och Beroia var att människorna tog Skriften på stort allvar. I Thessalonike, till exempel, resonerade Paulus

och förklarade, anförde bevis, förkunnade och övertygade, medan judarna i Beroia forskade noggrant i skrifterna. Som Bengel

skrev: ”Ett kännetecken på sann religion är att den tål att granskas.”

Läs vidare: Apg 17:1-4, 10-11 {/biblink}

GENOM BIBELN DAG FÖR DAG - Utgiven på Bornelings Förlag

INNEHÅLLSFÖRTECKNING